

KRÓTKA HISTORIA MUZEUM ŚLĄSKA CIESZYŃSKIEGO DZIAŁ ARCHEOLOGII c. d.

Fot. D. Dubiel
Muzeum Śląska Cieszyńskiego

Przełom w tej sytuacji nastąpił dopiero w końcu lat 60., kiedy to w 1969 r. pod egidą Towarzystwa Miłośników Regionu powstało w Cieszynie "Towarzystwo Kopidołów i Inkszej Maści Dziurołazów", a w konsekwencji jego odkryć archeologicznych na terenie starego miasta utworzono w Muzeum dział archeologii z etatem archeologa, który przez dwanaście lat prowadziła mgr Małgorzata Płazak, tworząc jego naukowe podstawy tak poprzez prace w samym dziale jak i prowadząc archeologiczne badania terenowe na obszarze Śląska Cieszyńskiego.

W roku 1982 stanowisko prowadzącego dział archeologii obejmuje mgr Wiesław Kuś, prowadząc go do dnia dzisiejszego.

Po zakończeniu remontu cieszyńskiego muzeum w 2002 r. dział archeologii uzyskał nie tylko nowocze-

śniejszą pracownię, ale zwiększyła się także powierzchnia magazynowa gromadzonych zbiorów, których w związku z prowadzonymi badaniami terenowymi systematycznie przybywa. Liczba tzw. pozycji inwentarzowych wynosi obecnie 3471, co odpowiada 15831 eksponatom. Zabytki archeologiczne od momentu zlokalizowania na terenie na stanowisku archeologicznym, przechodzą stosunkowo żmudny okres "obróbkę" – dokumentacja, wstępna analiza naukowa i inwentaryzacja polowa w terenie, konserwacja wstępna (mycie, czyszczenie, wyklejanie w przypadku fragmentów ceramiki, analiza form i typów, analiza naukowa i konserwacja zabytków o szczególnym znaczeniu poznawczym) w ramach pracowni. Całość materiału podlega procesowi wpisu do ksiąg inwentarzowych z nadaniem odpowiedniego numeru katalogowego oraz pakowaniu. Tak opracowany materiał zabytkowy zostaje poddany procesowi badawczemu, w wyniku którego powstaje końcowa dokumentacja prac archeologicznych. Najciekawsze znaleziska trafiają następnie na wystawę stałą w salach ekspozycyjnych cieszyńskiego muzeum lub też innych placówek muzealnych np. w oddziale w Skoczowie, czy w ramach wypożyczeń w muzeum w Bielsku-Białej. Bardzo ważnym etapem opracowania naukowego jest publikacja wyników badań w literaturze specjalistycznej, a także na łamach wydawnictw popularnych. Obok tych prac dział archeologii współpracuje z wieloma innymi instytucjami naukowymi, udostępniając swoje zabytki do opracowań specjalistycznych, popularyzuje wiedzę o archeologii i najdawniejszej przeszłości naszego regionu poprzez prelekcje i lekcje muzealne dla młodzieży szkolnej, wywiady dla prasy, radia czy telewizji, czy też udostępnianie literatury z zakresu archeologii w ramach posiadanego największego zbioru poświęconego tej tematyce w regionie cieszyńskim.

Zdjęcia przedstawiają odkrycie fragmentu tarczy herbowej z orłem Piastów Cieszyńskich

Wiesław Kuś

Sprostowanie

W ostatnim wydaniu WR błędnie podano nazwisko autora zdjęcia na ostatniej stronie. Autorem zdjęcia jest T. Wojtoń, a nie T. Wojtor. Za pomyłkę przepraszamy.

Serdecznie dziękujemy Muzeum Śląska Cieszyńskiego za udostępnienie tekstów oraz zdjęć.

Zapraszamy Czytelników do współredagowania tej strony. Prosimy o nadsyłanie ciekawostek związanych z Cieszynem (np. anegdot, przepisów kulinarnych, zdjęć, dokumentów, wzorów rękodzieła artystycznego itp.), które mogłyby zainteresować innych i wzbogacić wiedzę o naszym mieście.

Gwarantujemy zwrot wszystkich otrzymanych materiałów.

Wiadomości Ratuszowe, Biuro Promocji i Informacji, Rynek 1, 43-400 Cieszyn, e-mail: promocja@um.cieszyn.pl

Fot. D. Dubiel
Muzeum Śląska Cieszyńskiego

WIELKI RANKING MIAST 2003

17 listopada w Warszawie w Hotelu Marriott odbyła się uroczystość ogłoszenia wyników Wielkiego Rankingu Miast. Inicjatorem i prowadzącym ranking jest Centrum Badań Regionalnych (CBR) z Warszawy. Kapitułę rankingu stanowili prof. Jerzy Regulski, prof. Michał Kulesza – znani współtwórcy reform administracyjnych naszego kraju oraz dr Wisła Surawska prezes CBR.

Ranking miał za zadanie ocenić potencjał rozwojowy miast polskich. Uwzględniono w nim wszystkie miasta, które spełniają kryterium gęstości zaludnienia ponad 150 osób na 1 km² – 839 miast.

W ocenie miast wzięto pod uwagę następujące kryteria:

- aktywność gospodarcza, posługując się w niej danymi o liczbie prywatnych firm w tym spółek z kapitałem zagranicznym, o poziomie zatrudnienia, o wielkości sektora otoczenia biznesu oraz o dochodach mieszkańców,
- aktywność obywatelska, wykorzystując dane o frekwencji wyborczej, o organizacjach non-profit, czytelnictwie,
- miejska infrastruktura, opierając się na danych o dostępie do wodociągów, kanalizacji i urządzeń oczyszczania ścieków,
- przyciąganie nowych mieszkańców, a w nim dane o bilansie migracji oraz budownictwie mieszkaniowym.

Miasta oceniano w trzech kategoriach wielkościowych:

- największe (65 pow. grodzkich – bez Warszawy)
- średnie (314 stolic powiatów ziemskich, w tym Cieszyn)
- małe (459 miast pozostałych)

W każdej z tych grup wyróżniono po dziesięć miast o najwyższym potencjale rozwojowym – są to laureaci Wielkiego Rankingu Miast. Liderem rankingu zostało miasto Sopot.

W uroczystości miasto reprezentował Zastępca Burmistrza Miasta Włodzimierz Cybulski.

Cieszyn jest miastem, które zostało zaliczone do ekstraklasy miast polskich zajęło bowiem piąte miejsce w kategorii miast średnich. Niewątpliwie jest to duże osiągnięcie, ponieważ Cieszyn jest jedynym miastem województwa śląskiego w pierwszej dziesiątce miast średnich, a na najwyższej pozycji w ekstraklasie. W kategorii miast największych Katowice zajęły szóste miejsce, a Bielsko – Biała ósme.

Przedstawiciele kapituły podczas omówienia wyników stwierdzali, że sytuacja samorządów z roku na rok pogarsza się, maleją dochody, zmniejszają się nakłady na inwestycje. Wszystko to ma ścisły związek z ogólnym złym ostatnio stanem gospodarki kraju. Wyniki rankingu pokazują, że są jednak miasta, które w tak trudnych uwarunkowaniach starają się utrzymać właściwe kierunki i tempo rozwoju. Cieszyn jest wśród nich!

Zastępca Burmistrza Miasta
Włodzimierz Cybulski

Muzyka Dawna w Cieszynie

20 listopada zakończył się festiwal „Muzyka Dawna w Cieszynie”, organizowany przez Cieszyńskie Towarzystwo Muzyczne i Ośrodek Społeczno-Kulturalny „Strzelnica” w Czeskim Cieszynie.

W tym roku odbyła się jego szósta edycja, która po raz kolejny przeniosła nas w odległy świat muzyki dawnej, pozwalając skonfrontować współczesną percepcję z wrażliwością wielkich mistrzów renesansu i baroku.

Tegoroczna edycja, dzięki grze na wiernych kopiach instrumentów z epoki, stworzyła ku temu szczególne warunki. Muzyka wykonywana podczas pięciu festiwalowych koncertów przybrała swój autentyczny charakter i brzmienie.

Fakt ten stawia festiwal „Muzyka Dawna w Cieszynie” wśród niezwykłych wydarzeń kulturalnych naszego regionu.

Podczas koncertu inauguracyjnego – 13 listopada – w sali PSM na Zamku wspaniale zaprezentowała się Anna Mikołajczyk (sopran), której towarzyszyła znakomita klawesynistka Natalia Sitarz.

Arie i kantaty B. Strozzi i A. Scarlattiego przeplatane były Sonatami m. in. H. Purcella i G. F. Haendla, w których mogliśmy podziwiać grę Marka Niewiedziała (obój barokowy).

W końcowej Kantacie Haendla, dzięki żywiołowej interpretacji, artyści porwali za sobą publiczność, która zgromadziła im ogromną owację.

Niedzielny koncert w sali sesyjnej Ratusza zapowiadał się bardzo interesująco, a to za sprawą udziału wspaniałych muzyków z orkiestry barokowej „Arte Dei Suonatori”, która od kilku lat zajmuje czołowe miejsce w Polsce, a znana jest coraz bardziej również poza jej granicami.

Ewa Golińska i Marta Mamulska (skrzypce), Anglik – Mark Caudle (wiola da gamba) i Joanna Boslak-Górniok (klawesyn) to czwórka artystów, dzięki którym mogliśmy odbyć niezwykłą podróż w czasie, wsłuchując się w kompozycje H. Purcella, A. Corellego i G. F. Haendla.

Fot. J. Pustelnik

Szczególny entuzjazm wśród wyjątkowo licznie zgromadzonej tego wieczoru publiczności wzbudziła znakomita interpretacja Sonaty Corellego w instrumentacji na wiolę da gamba oraz Concerto grosso tegoż kompozytora.

W poniedziałek 17 listopada mieliśmy okazję poznać dwa wspaniałe instrumenty – lutnię renesansową i teorbę. Na koncercie w Czeskim Cieszynie, za sprawą młodego niemieckiego artysty Andreasa Arenda, przemówiły one głosem niezwykłym – prezentując swe szlachetne i pełne uroku brzmienie. W sposób szczególnie zabrzmiiała teorba – zarówno z uwagi na swój wygląd i brzmienie, jak również na porywającą interpretację kompozycji Kapsbergera.

(dok. na str. 3)